

nen. Herudover tillægges kommunalbestyrelsen en særlig adgang til under hensyn til recipientkvalitetsplanens virkninger for denne kommune at rejse indsigelse over for amtsrådet i forbindelse med recipientkvalitetsplanen og eventuelle ændringer heri uden for regionplanproceduren. Kan enighed ikke opnås mellem kommunalbestyrelsen og amtsrådet, afgøres spørgsmålet af miljøministeren, som vil lægge regionplanens retningslinier til grund. I overensstemmelse med det ovenfor anførte og med den foreslåede udformning af § 21, stk. 3, om betingelserne for, at kommunalbestyrelsen selv endeligt kan vedtage spildevandsplanen, kommer denne procedure ikke til anvendelse, før der i en godkendt regionplan eller et godkendt tillæg hertil er optaget retningslinier for vandkvaliteten. Amtsrådet vil kunne vedtage endeligt de dele af recipientkvalitetsplanen, som ikke berøres af indsigelsen.

Amtsrådene/hovedstadsrådet vil i mindre betydningsfulde spørgsmål efter nærmere af miljøministeren fastsatte regler have mulighed for at fravige retningslinierne i regionplanerne, uden at dette sker gennem regionplanlovens ændringsprocedure-regler.

Det bemærkes, at recipientkvalitetsplanen alene vedrører kvaliteten af overfladevand, d.v.s. vandløb, søer og kystnære dele af søterritoriet. Kvaliteten af grundvandet søges sikret bl.a. gennem grundvandsbeskyttelsesbestemmelserne i lovens kapitel 3 og planlægningsbestemmelserne i vandforsyningsloven.

Endvidere bemærkes, at de undersøgelser og forsøg, der er iværksat for en 3-års periode på baggrund af loven om tilskud til nedbringelse af okkergener i vandløb, forventes at tilvejebringe et bedre grundlag for fastsættelsen af målsætninger og stillingtagen til foranstaltninger for så vidt angår okkerbelastede vandløb.

Til § 61 f

Bestemmelsen svarer til de hidtidige regler om planlægning af særligt forurenende virksomheders beliggenhed i lovens §§ 61-62. Ministeren fastsætter, jfr. § 62 c, nærmere regler om indhold, tilvejebringelse og revision af denne planlægning, der hænger snævert sammen med regionplanlægningen. Planen er bindende for administrationen af miljøbeskyttelsesloven i den udstrækning, der i godkendte regionplaner eller godkendte tillæg til disse er optaget retningslinier for beliggenhed af virksomhed m.v., hvortil der af hensyn til forebyggelse af forurening må stilles særlige beliggenhedskrav.

Formålet med planlægningen efter § 61 f er at sikre, at de virksomheder, som er omfattet af bestemmelsen, får en sådan beliggenhed i forhold til omgivelserne, at eventuelle forureningsulemper i videst muligt omfang undgås. Der må således i forbindelse med lokaliseringen af fremtidige virksomheder m.v. af den pågældende art tages stilling til, hvilke afstands- eller kvalitetskrav, der skal være gældende i forhold til omgivelserne, ligesom tilsvarende »konsekvensområder« må fastlægges for allerede eksisterende virksomheder med henblik på at sikre den nødvendige adskillelse i forhold til fremtidige arealudlæg til formål af forureningsfølsom karakter. I regler fastsat i medfør af § 62 c vil indholdet af denne planlægning blive nærmere præciseret. Det vil endvidere blive overvejet, hvorvidt denne planlægning kan danne grundlag for meddelelse af rammegodkendelser i medfør af miljøbeskyttelseslovens kapitel 5. Herved forstås, at virksomheder, som placerer sig i de udlagte områder, på grundlag af rammegodkendelser skal kunne iværksætte bygge- og anlægsarbejder, idet specifikke krav meddeles i en endelig godkendelse under projekteringsfasen eller første del af byggeriet.

Som grundlag for såvel planlægningen efter § 61 f som for region- og kommuneplanlægningen i øvrigt, tjener den kortlægning, som myndighederne skal udføre efter bestemmelserne i §§ 61-61 c, jfr. 61 d.

Til § 61 g

Enkelte helt store anlæg kræver særlige overvejelser, enten ved selve regionplanens tilvejebringelse eller - hvor anlægget ikke har kunnet forudses - som led i tilvejebringelsen af f.eks. et tillæg til regionplanen. Forslaget tilsigter som supplement til de eksisterende regler i lands- og regionplanlovene at skabe grundlag for, at der i forbindelse med alle sådanne anlæg tilvejebringes en kvalificeret vurdering af konsekvenserne for miljøet, som kan indgå i forudsætningerne for regionplanen. Bestemmelsen tænkes alene anvendt på meget store anlægstyper, såsom større trafikkanaler, virksomheder, der er B-mærkede i bilaget til miljøministeriets cirkulære af 22. februar 1977 (planlægningscirkulæret) samt større kraft- og kraftvarmeværker.

I medfør af bestemmelsen i § 61 g, stk. 2, vil miljøministeren kunne fastsætte regler, hvorefter den, der søger et sådant anlæg etableret, skal yde amtsrådet bistand ved gennemførelsen af undersøgelserne og vurderingerne. Viden og ekspertise med hensyn til karakteren af de pågældende anlæg